

LAUDATIO

Bánszegi Józsefné Gombos Zsuzsa testvérünk a Sátoraljaújhelyi Református Egyházközség tagja. E közösség úgy tekint rá, mint akinek élete a szeretetszolgálat területén példaértékű sokunk számára.

1935-ben született Tarcalon, hívő református családban. Elemi iskoláit Tarcalon, majd Tokajban végezte. A tokaji templomban tett konformációs fogadalmat. 1949-ben a sárospataki gimnáziumba került. Itt kezdett el járni Darányi Lajos püspök úr bibliaóráira, és fogadta el – ahogy ő fogalmazott – hosszú bukdácsolás után Jézus Krisztust Megváltójául. Tanulmányait Miskolcon folytatta, itt érettségizett.

Sátoraljaújhelyre 1973-ban került, férjével Bánszegi Józseffel, akit nemrégiben veszített el, két fiút neveltek fel. A református gyülekezet közösségébe bekapcsolódott, és egyike volt azon keveseknek, akik abban az időben – a hetvenes években! – bátran megvallották hitüket a kívülállók felé is.

A gyülekezet Farkas Zoltán nagytiszteletű úr idején megalakította a diakóniai bizottságot, amelynek Zsuzsa testvérünk kezdettől fogva aktív tagja, majd vezetője lett.

1995-ben, már a mi szolgálati időnk idején a diakóniai bizottság újrászerveződött Szolgáló Közösség néven. A vezető Bánszeginé Gombos Zsuzsa lett. Ez a közösség, nevéhez méltóan, élen járt a szolgálatvégzésben. Öregek, betegek, elesettek segítése, családok látogatása, az asztalok körüli szolgálat, s emellett a kórház bizonyos osztályaival és az idősothonokkal való kapcsolattartás – ez volt a fő feladatuk. Mindennek szervezése, nyomon követése, és a közösség lelki egybetartása, Zsuzsa néni feladata volt, amit ő Istentől kapott erővel és látással szépen teljesített.

Hetven éves korában átadta vezetői szolgálatát a következő nemzedéknek, de a szolgálatokból továbbra sem maradt ki. A Szolgáló Közösség azóta tagja lett az országos Nőszövetségnek.

Meg kell említenünk Zsuzsa néni írói tevékenységét, amelynek szép gyümölcse az „*Egymás terhét hordozzátok*” c. könyv, amelyet 2003-ban adtunk ki. E könyvben, sok kutatómunka eredményeként az újhelyi református szeretetszolgálat XX. századi történetét foglalja össze. De megemlíthetjük a 2004-ben kiadott *Hűek, amíg élnek* c. könyvét is, amelyben az ember hű társairól, a kisállatokról ír nagy szeretettel. 2011-ben pedig egy verseskötete látott napvilágot *Bokrétát kötöttem* címmel. Ebben pedig a virágok szépségét éneklí meg jó stílusú költeményekben. E kiadványok is ugyanarról beszélnek, amiről a diakóniai munka: a szeretetről, amelyre igazán csak a Krisztusban új életet nyert ember lehet képes.

Hát ezért példaértékű számunkra Bánszegi Józsefné Gombos Zsuzsa élete.

S végül hadd szóljon az ő bizonyágtétele: „Nyolcvankét éves vagyok. Sok örömben, bánatban, nagy gyászban volt részem. Isten mindig velem volt, van és lesz, ő fogja a kezem, így elégedett és boldog ember vagyok. Elmondhatom Sámuel próféta szavaival: Mindedig megsegített az Úr.” Kívánjuk, hogy Zsuzsa néni továbbra is érezze az Úr jelenlétét és kegyelmét életében!

Tisztelettel és áldáskívánással:

Sátoraljaújhely, 2017 őszén

(Dr. Kádár Ferencné)

(Dr. Kádár Ferenc)

a gyülekezet lelkipásztorai

